

A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése

Az ügy száma: **Kpkf.II.39.081/2022/3.**

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Kovács András bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője: Szűcs A. Gábor Ügyvédi Iroda
dr. Szűcs A. Gábor ügyvéd
(cím2)

Az I. rendű alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az I. rendű alperes képviselője: dr. Tóth Bernadett

A II. rendű alperes: Innovációs és Technológiai Miniszter
(1011 Budapest, Fő utca 44–50.)

A II. rendű alperes képviselője: dr. Mélypataki Máté kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék
29.K.703.077/2021/19. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria

- az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja;
 - kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.
- A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága 2020. november 6. napján kelt, 106-1-26426/31/2020-T. számú határozatával a felperes munkavállalás célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét elutasította, egyben a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Nigéria területére kiutasította. Kötelezte a felperest, hogy az Európai Unió tagállamainak területét a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül hagyja el.

[2] Az I. rendű alperes 2021. március 22. napján kelt, 106-T-2487/7/2021. számú határozatával a felperes fellebbezését elutasította és az elsőfokú határozatot a felperesi ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolásának visszavonásával egyidejűleg helybenhagyta.

[3] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen.

[4] Az elsőfokú bíróság 2021. szeptember 30. napjának 11 órájára tárgyalást tűzött ki, amelyre a feleket jogi képviselőik útján megidézte. A felperes jogi képviselője a tárgyalásra szóló idézést 2021. szeptember 6. napján átvette, a kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki, erre tekintettel az elsőfokú bíróság bíróság az eljárást a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 82. §-a alapján megszüntette.

[5] A felperes jogi képviselője útján az eljárást megszüntető végzés ellen fellebbezéssel élt, amelyben a tárgyalás elmulasztása miatt igazolási kérelmet is előterjesztett. Igazolási kérelmében előadta, hogy a tárgyaláson rajta túlmutató és csak utóbb tudomására jutó adminisztrációs hiba következtében nem tudott megfelelő helyettesítéséről gondoskodni.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] Az elsőfokú bíróság – a felperes 2021. szeptember 30. napjára kitűzött tárgyalás elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmét – 29.K.703.077/2021/19. számú végzésével elutasította.

[7] Indokolásában kifejtette, hogy a felperes igazolási kérelmében egy rajta túlmutató és csak utóbb tudomására jutó adminisztrációs hibára hivatkozott, amelynek következtében nem tudott megfelelő helyettesítéséről gondoskodni, de előadását semmilyen módon sem igazolta.

[8] Hangsúlyozta, hogy a következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint a méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatóság mértéke a jogi képviselővel szemben. Kiemelte, hogy a jogi képviselőnek fokozottan ügyelnie kell arra, hogy a kitűzött tárgyalásokat pontosan nyilvántartsa, azokon megjelenjen. Ezért a mulasztás kimentésére a jogi képviselő érdekkörében felmerülő – nem igazolt – adminisztrációs hiba a mulasztás kimentésére alapul nem szolgálhat.

[9] Hivatkozott a Kúria BH2018.51 számú eseti döntésére.

A fellebbezés

[10] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per lefolytatására való utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy nem tekinthető önhibás mulasztásnak, ha a felet a perbeli cselekmény teljesítésében elháríthatatlan akadály gátolta. Idézte a Kp. 36. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 150. §-át. Hivatkozott továbbá a Kp. 82. §-ára, amely álláspontja szerint nem azt jelenti, hogy a felperesi mulasztás esetén a megszüntetés ipso iure következik be, hanem arról a bíróság saját mérlegelési jogkörében hozhat döntést, figyelemmel arra, hogy a jogszabályhely is csak lehetőségként írja elő az eljárás megszüntetését. Előadta, hogy nem tudta mivel igazolni az adminisztrációs hibát és annak következményét, mivel ilyen bizonyíték nem létezik. Nem áll más rendelkezésre, mint a saját előadása, a mulasztásban vétlen. Arra is utalt, hogy két évtizede ügyel arra, hogy pontosan és precízen végezze munkáját.

[11] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

[13] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályi rendelkezések mentén helytállóan döntött a felperes igazolási kérelmének elutasításáról.

[14] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Kúria kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság a felperes igazolási kérelmével összefüggésben helyesen állapította meg, hogy a felperes a mulasztásával összefüggésben semmilyen konkrét tényelőadást nem tett. A felperes mulasztása kimentésére előterjesztett igazolási kérelme valóban csak általános megjegyzéseket tartalmazott, amelyből a mulasztás vétlenségét valószínűsítő körülmények nem voltak megállapíthatóak. Az igazolási kérelemben foglaltakat a felperes nemhogy nem valószínűsítette, de konkrétan meg sem jelölte, hogy mi volt a mulasztás oka. Konkrét indok hiányában pedig nem került sem az elsőfokú bíróság, sem a Kúria abba a helyzetbe, hogy a felperesi jogi képviselő mulasztásának vétlenségét vizsgálja.

[15] Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a méltányosság alkalmazása során az elvárhatósági mérce magasabb a jogi képviselőkkel szemben. Az, hogy a felperesi jogi képviselő általában precízen végzi a munkáját, az egyedi ügyben a mulasztás vétlenségének megállapítására nem elegendő indok.

[16] A felperes fellebbezési érvelésével szemben az elsőfokú bíróság döntésével felhívott, a Kúria a BH2018. 51. számú – a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben szabályozott igazolási kérelemmel összefüggésben, de lényegi tartalmát tekintve a Kp. rendelkezéseire figyelemmel jelen ügyben is irányadó – döntésében rámutatott arra, hogy az igazolási kérelmek méltányos elbírálása nem teszi lehetővé a felhozott körülmények objektív vizsgálatának figyelmen kívül hagyását, továbbá a mulasztás kimentésének előfeltétele annak valószínűsítése, hogy a mulasztás önhibán kívül történt, vagyis a fél a mulasztásban vétlen.

[17] Az igazolási kérelmet elutasító elsőfokú végzéssel szemben benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban az eljárást megszüntető végzés jogszerűsége nem

vizsgálható, így az e körben előadott felperesi hivatkozásokat a Kúria érdemben nem vizsgálta.

[18] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes által az igazolási kérelemben, illetve a fellebbezésben felhozott indokok még méltányos elbírálás esetén sem igazolják a mulasztás vétlenségét, így az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az igazolási kérelmet el kell utasítani.

[19] A Kúria a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján annak helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Záró rész

[20] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az alperesnek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81-82. §-a alapján rendelkeznie nem kellett.

[22] A sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése szerint számított fellebbezési illeték megfizetésére köteles a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján.

[23] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. február 23.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró